

Sygn. akt I ACz 471/12

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Dariusz Kłodnicki (spr)
Sędzia SA:	Sławomir Jurkowicz
Sędzia SA:	Janusz Kaspryszyn

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2012 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu,

sprawy z wniosku:(...) **Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W.**,

przy udziale dłużnika: (...) **Spółce z o.o. we W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego we Wrocławiu

z dnia 30 stycznia 2012 r. sygn. akt X GCo 5/12

p o s t a n a w i a:

I. zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że nadać klauzulę wykonalności wyrokowi zaocznemu Sądu Okręgowego we W. Wydziału Gospodarczego z dnia 06.12.2006 r. - sygn. akt X GC 329/06, na rzecz (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. oraz zasądzić od dłużnika na rzecz wnioskodawcy kwotę 127 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

II. zasądzić od dłużnika na rzecz wnioskodawcy kwotę 150 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy we Wrocławiu oddalił wniosek (...) Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w W. o nadanie klauzuli wykonalności wyrokowi zaocznemu Sądu Okręgowego we W. Wydz. Gospodarczego z dnia 06.12.2006 r. (omyłkowo została wskazana data 19.01.2001 r.) - sygn. akt X GC 329/06, wydanego z powództwa (...) Bank (...) SA przeciwko (...) Spółce z o.o. we W., na rzecz wnioskodawcy jako nabywcy objętej nim wierzytelności.

W uzasadnieniu niniejszego rozstrzygnięcia wskazał, że zgodnie z brzmieniem art. 92 c ust. 1 Prawo bankowe, obowiązującym w dacie udzielenia kredytu przez bank – cedenta na rzecz I. P., zabezpieczonego rzeczowo na majątku (...) Spółki z o.o. we W., dla skuteczności przelewu wynikającej z tego tytułu wierzytelności na fundusz sekurytyzacyjny, koniecznym byłoby udzielenie na to zgody przez kredytobiorcę w formie pisemnej pod rygorem nieważności, a ta nie została złożona na uzasadnienie przedmiotowego wniosku.

W tej sytuacji Sąd Okręgowy uznał, że skoro wnioskodawca nie wykazał, aby skutecznie i ważnie nabył samą wierzytelność, to nie może domagać się jej zaspokojenie, w tym zaspokojenia z rzeczy, która tę wierzytelność zabezpiecza.

We wniesionym na to postanowienie zażaleniu wnioskodawca zarzucił Sądowi Okręgowemu, że przy jego wydaniu dopuścił się naruszenia prawa materialnego tj.:

- obowiązującego w dacie zawarcia umowy przelewu – art. 92 c ustawy Prawo bankowe poprzez jego wadliwe zastosowanie,

- obowiązującego w dacie zawarcia umowy przelewu art. 326 ust. 2 ustawy o funduszach inwestycyjnych poprzez jego niezastosowanie w sprawie.

W oparciu o te zarzuty wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez uwzględnienie przedmiotowego wniosku oraz zasądzenie od uczestnika na jego rzecz kosztów postępowania klauzulowego za I Instancje oraz kosztów postępowania zażaleniowego.

Sąd Apelacyjny zważył:

Zażalenie zasługiwało na uwzględnienie.

Na wstępie należy wskazać, że z dniem 13.01.2009 r. zarówno art. 326 ustawy o funduszach inwestycyjnych jak i art. 92 c Prawa bankowego, zostały uchylone przez art. 1 pkt 119 i art. 2 ustawy z dnia 4.09.2008 r. o zmianie ustawy o funduszach inwestycyjnych, ustawy - Prawo bankowe oraz ustawy o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. Nr 231, poz. 1546), mają one jednakże w dalszym ciągu zastosowanie do oceny skuteczności zawartych wcześniej umów przelewu.

Jak wynika z dokumentów złożonych na uzasadnienie przedmiotowego wniosku do zawarcia umowy przelewu wierzytelności, objętej wyrokiem zaocznym wydanym przez Sąd Okręgowy we W. w dniu 6.12.2006 r. - sygn. akt X GC 329/06, pomiędzy (...) Bankiem (...) SA w K., a wnioskodawcą doszło w dniu 5.06.2008 r., a zatem w/w przepisy będą miały zastosowanie, w brzmieniu obowiązującym w tej dacie.

Jak wynika z treści art. 326 ust. 1 ustawy o funduszach inwestycyjnych, do przelewu wierzytelności banku na fundusz sekurytyzacyjny, z tytułu umów zawartych przed dniem jej wejścia w życie, zastosowanie miał min. art. 92c Pr. bank. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu, przelew wierzytelności banku na towarzystwo funduszy inwestycyjnych tworzące fundusz sekurytyzacyjny, albo na fundusz sekurytyzacyjny wymagał uzyskania przez bank zgody dłużnika banku, będącego stroną czynności dokonanej z bankiem, jak również zgody dłużnika z tytułu zabezpieczenia wierzytelności banku wynikającej z dokonanej czynności oraz złożenia przez dłużnika oświadczenia o poddaniu się egzekucji na rzecz funduszu sekurytyzacyjnego, który nabędzie wierzytelność. Zgoda i oświadczenie winny były być wyrażone w formie pisemnej pod rygorem nieważności (ust. 1).

Od tej zasady wprowadzony został jednakże wyjątek, bowiem zgodnie z art. 326 ust. 2 u.f.i., bank zwolniony został z obowiązku uzyskania zgody jego dłużnika na przelew wierzytelności banku z tytułu umów kredytu, w przypadku niedotrzymania przez kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu, określonych w umowie. Należy w tym miejscu zwrócić uwagę, że art. 92 c Pr. bank. wymieniał zarówno dłużnika banku, będącego stroną czynności dokonanej z bankiem, jak i dłużnika z tytułu zabezpieczenia, natomiast art. 326 ust. 2 u.f.i. mówił ogólnie o dłużniku banku. Nie można z tego jednakże wyciągać wniosku, że chodzi wyłącznie o dłużnika banku będącego stroną czynności dokonanej z bankiem, a zgoda dłużnika z tytułu zabezpieczenia nadal jest wymagana. Zarówno zestawienie tych przepisów jak i ścieśniający charakter wykładni przepisów o charakterze wyjątkowym nakazuje zatem uznać, że w przypadku, w którym dłużnik banku będący kredytobiorcą jako strona czynności dokonanej z bankiem nie dotrzymał warunków udzielenia kredytu, nie była potrzebna zgoda na przelew wierzytelności, ani jego, ani dłużnika banku z tytułu zabezpieczenia.

(tak też: wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13.05.2010 r. IV CSK 558/09, postanowienie Sądu Najwyższego z 12.01.2011 r. I CSK 118/10).

Odrębną kwestią pozostaje wymóg podjęcie przez bank czynności, o których mowa w art. 326 ust. 3 u.f.i., które winny poprzedzać dokonanie cesji wierzytelności na rzecz wnioskodawcy. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu bank przed zawarciem z funduszem sekurytyzacyjnym umowy przelewu wierzytelności banku z tytułu umów kredytu, spełniających przesłankę, o której mowa w ust. 2, był obowiązany wezwać do zapłaty dłużnika banku z takich umów, wyznaczając mu jednocześnie 30-dniowy termin do uregulowania należności wobec banku, do wysokości kwoty określonej w wezwaniu.

Wnioskodawca nie wykazał, że czynności te zostały podjęte przez cedenta, jednakże nie stoi to na przeszkodzie uwzględnieniu przedmiotowego wniosku, mając na uwadze, że ewentualne niedochowanie wymogów wynikających z tych regulacji, nie warunkuje, ani ważności, ani też skuteczności przelewu przedmiotowej wierzytelności. Brak ich podjęcia może bowiem stanowić jedynie podstawę roszczeń dłużnika wobec cedenta, z tytułu nienależytego wykonania umowy, w zakresie wynikającym z treści stosunku zobowiązaniowego uregulowanego w ustawie.

Uznając zatem podniesione w ramach zażalenia zarzuty za zasadny, pozostaje kwestia oceny spełnienia się przesłanek wynikających z art. 788 §1 k.p.c., warunkujących uwzględnienie przedmiotowego wniosku, w świetle przedłożonych na jego uzasadnienie dokumentów.

Podzielając dokonaną przez Sąd Okręgowy wykładnię niniejszego przepisu oraz art. 194 i art. 195 ust. 1 u.f.i., mając na uwadze, że wnioskodawca przedstawił wyciąg z prowadzonych przez niego ksiąg rachunkowych, z których wynika, że figuruje w nich wierzytelność nabyta przez niego w dniu 5.06.2008 r. od (...) Banku (...) z siedzibą w K. wobec (...) Spółce z o.o. we W., w zakresie objętym wyrokiem zaocznym wydanym przez Sąd Okręgowy we W. z dnia 6.12.2006 r. w sprawie o sygn. akt X GC 329/06 (k: 18), a wyciąg ten został podpisany przez osobę upoważnioną do składania oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych funduszu oraz opatrzony został pieczęcią towarzystwa zarządzającego funduszem (k: 8 – 16, 18 – 19), Sąd Apelacyjny uznał, że przedmiotowy wniosek zasługiwał na uwzględnienie.

W konsekwencji na uwzględnienie zasługiwał również wniosek o przyznanie na rzecz wnioskodawcy od dłużnika poniesionych przez niego kosztów postępowania o nadanie klauzuli wykonalności poniesionych przed Sądem Okręgowym, obejmujących uiszczoną od niego opłatę w kwocie 50 zł, koszty zastępstwa procesowego w kwocie 60 zł - §10 ust. 1 pkt 13 rozp. Min. Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności radców prawnych (...) oraz koszty opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny, na podstawie art. 386§1 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c., postanowił jak w pkt. I.

W związku z uwzględnieniem przedmiotowego zażalenia, za zasadny należało również uznać wniosek skarżącego o zasądzenie na jego rzecz od dłużnika poniesionych w związku z jego wniesienie kosztów obejmujących opłatę od zażalenia w kwocie 30 zł oraz koszty zastępstwa procesowego poniesionych na tym etapie postępowania w kwocie 120 zł - §12 ust. 2 pkt. 2 w/w rozp.

(...)

(...)

(...).